

kongelige Embedsmænd, men det bliver en meget kostbar Sag.

Ordføreren: Jeg maa dog endnu udtale et Par Ord angaaende den ærede Finantsministers Uttringer. Jeg beder vel lagt Mærke til, at, uagtet Minoritetens Forslag gaar ud paa, at Finantsministeren skulde kunne tilstaae indtil 100 Rbd., altsaa dobbelt saameget, som jeg har foreslaaet, saa mener Finantsministeren dog, at den Sum, der dertil vil medgaae, vil blive mindre end den, der vil medgaae ifølge mit Forslag. Man vil deraf kunne skjønne, hvormange der vilde kunne vente at nyde Godt af Minoritetens Forslag, naar en Enkelt kunde tilstaaes dobbelt saameget, og der dog ikke vilde medgaae saameget i det Hele, som efter mit Forslag. Naar den ærede Finantsminister brugte det Udtryk, at kaste den hele Sum bort uden nærmere Overveielse, saa kommer jeg til at erindre om, at Finantsministeren selv under den første Behandling har erklæret, at han vilde finde sig berettiget til, naar en enkelt Betjent ikke var trængende, at unddrage ham fra Tilskuddet. Naar han indrømmer det, saa har han deri al den Besjæelse, han efter min Mening behøver, for at unddrage dem, som ikke maatte være trængende, fra den forhoiede Understøttelse. Den ærede Finantsminister svarede paa mit Spørgsmaal med Hensyn til, om denne Understøttelse skulde gives for eet Aar ad Gangen, at det hverken skulde være aarlig eller livsvarig; han vilde Tid efter anden lade foretage Undersøgelser, sagde han, som skulde vise, hvorvidt de endnu maatte være trængende. Men det forekommer mig at være et endnu langt slibrigere Punkt at stille de Bedkommende paa, end nogen af de to foregaaende Situationer; thi veed jeg, at jeg hvert Aar skal legitimere min Trang for at vedblive at faae Understøttelse, saa er jeg belavet derpaa, og veed paa den anden Side, at, naar det eengang er mig tilstaaet, har jeg det ogsaa for et Aar; saa er Tingene mig klar. Men paa den anden Maade maa jeg leve i en stedsevarende daglig Uengstelse. Den anden Uengstelse er eengang om Aaret, til jeg faaer Resultatet at vide for det Aar; men en Uengstelse af den anden Natur maa jeg daglig gaae i, thi jeg veed ikke, naar

Finantsministeren vil lade en Undersøgelse foretage, om jeg endnu maatte være trængende; det er en yderligere vanffelig Stilling at sætte dem i. Jeg skal slutte med disse Bemærkninger.

Finantsministeren: Der er adskillige Misforstaaelser i den ærede Ordførers Foredrag, men da jeg virkelig ikke troer, at mine Bemærkninger have givet Anledning dertil, skal jeg ikke videre opholde det ærede Thing. Da ingen flere begjærede Ordet, fik man til Afstemning, hvorved:

1) Udvalgets Minoritets Forslag: at Loven affattes saaledes:

„Tillag til § 9 af Loven af 11te Marts 1851 om Soldvæsenets Lønning.

Foruden den ifølge § 9 af Loven af 11te Marts 1851 om Soldvæsenets Lønning for ikke-pensionsberettigede Bestillingsmænd, der affædiges i Anledning af Loven, og som have været ansatte i 10 Aar eller derover i Sold- og Consumtionsvæsenets eller anden Statstjeneste, fastsatte livsvarige Understøttelse, skal Finantsministeren være bemyndiget til, i Tilfælde af særdeles Trang eller andre særlige Omstændigheder, at tildele saadanne Betjente en yderligere overordentlig Hjælp af indtil 100 Rbd. aarlig af bemeldte Understøttelses-

kaske.“
forkastedes med 41 Stemmer mod 39; da imidlertid Forskjellen i Stemmetallet var saa ringe, lod Formanden Forslaget sætte under Afstemning ved Navneopraab, hvorved det, som nedenstaaende Liste nærmere udviser, forkastedes med 43 Stemmer mod 40.

3a.

Alsing; Wilkens; Jespersen; Neergaard; Otterstrom; Ottesen; Poulsen; Rasmussen; Rothe; Scholer, B.; Spønnek; Tillisch; Timm; With; Ammighøll; Black; Bliren = Sinecke; Boserup; Clausen; Damgaard; Fenger; Fuglede; Hall; Hansen, C. H.; Hansen, C. A.; Hansen, F. A.; Hansen, L.; Hermansen; Hjerrild; Hoffmeyer; Jagd; Jensen, Chr.; Knudsen, J.; Kosøed; Krieger; Larsen, J. C.; Lehmann; Lykke; Madvig; Monrad.

Nei.

Gleerup; Nørgaard; Oppermann; Pedersen, B.; Pedersen, R.; Petersen, F.; Raben;